

Priserne ere nedadgaaende i den Tid, kunne Handelsmændene finde paa alle mulige Udflugter. Undertiden modtage de Hestene og sende dem til Hamborg og faa saa en tysk Dyr læge til at udstede en Attest, som gaar ud paa, at Hesten har en eller anden Mangel, og den Attest præsentere de saa for Sælgeren. Hvis nu Sælgeren har været overbevist om, at Hesten ikke har haft nogen Fejl, medens den var hos ham, saa at han har handlet i god Tro, bliver han jo lidt betuttet. Det er en kilden Sag at tage en Hest hjem, der har været i Hamborg, og det er en kilden Sag at føre Proces; som Regel gaar han derfor ind paa at betale en Sum Penge, for at Handelen kan staa ved Magt.

Jeg tror nok, der gaar ikke saa lidt i Svang paa den Maade, men det er ogsaa muligt, at der er Sælgere, som ville forsøge paa at sælge Dyr, der have en Fejl, og at de fortie dette. Naar jeg før nævnte, at det kan være af Uvidenhed, Ukendskab til alle de mange Fejl, som kunne findes hos Dyrene, skal jeg ogsaa nævne Eksempler derpaa. Jeg skal anføre nogle af de Fejl, som hyppigst findes hos Hesten, og som gaa under Benævnelsen „Hestens Handelsfejl“. Der er: Engbrystighed, Asthma, Strubepibning, Krybbebiden, Vindslugen, Tungerækken, Bjørnerokken, Væven, Stædighed, Skyhed, Løbskhed, Hvinskhed, Rumpøgalskab, Ondskabsfuldhed, Staldkrampe, Straale- eller Hovkræft, Fejl ved Kindtænderne, Fejl ved Kønsorganerne, Kuller, Solstik, Svimmelhed, kronisk Ligfald, Fejlen at lægge sig paa Ryggen i Stalden, Fejlen at udføre sugende eller slubrende Bevægelser med Læberne, Mundklappen og Fejlen at gaa med Tungen over Biddet. Jeg er sikker paa, der er mange Landmænd, som ikke kende alle de Fejl, som jeg her har nævnt, og som i Almindelighed gaa under Benævnelsen: skjulte Fejl. Mange af disse Fejl kunne maaske nærmest betragtes som Skønhedsfejl, men mange kunne medføre en betydelig Forringelse baade af Brugsværdien og Handelsværdien. Hvor stor denne Værdiforringelse kan antages at være, maa der skønnes over i hvert enkelt Tilfælde, og det tror jeg maa være en langt lettere opgave at løse for Dyr læger og praktiske Landmænd end for Jurister, som ikke have noget praktisk Kendskab til vore Husdyr. Jeg tvivler ikke om, at naar dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov, vil det forebygge mange Processer.

Alligevel kunde det være værd at tage

under Overvejelse, om det var muligt at faa en Lov, som fastsatte visse bestemte Retsgrundsætninger, saa at der kunde skelnes mellem Ansvarsfejl og andre Fejl, som Sælgeren ikke har Ansvar for. Navnlige vil jeg anse det for heldigt at faa Klagefristens Varighed fastsat ved Lov. Efter gammel svensk Ret betragtede man Køb af Husdyr som afsluttet paa Prøve, Køberen kunde inden Forløbet af 3 Dage levere Sælgeren Dyrét tilbage paa Grund af en hos dette forefundne Fejl, selv om Sælgeren kunde beedige sin Uvidenhed om Fejlens Tilstedeværelse, og denne gamle Bestemmelse om 3 Dages Prøvetid er ogsaa gaaet over i den nyere svenske Lovgivning. Meningen hermed er den, at Køberen i disse 3 Dage skulde prøve Hesten under den Brug, hvortil den er bestemt, og viser det sig saa, at Hesten er mere eller mindre ubrugelig, og at Køberen ikke kan faa den Nytte af Hesten som paaregnet, er han berettiget til at levere den tilbage igen, og Sælgeren er forpligtet til at modtage den. Saa vidt jeg ved, findes der særlige Love for Handel med Husdyr i Tyskland, Frankrig, England, Italien, Belgien og Holland. I de fleste af disse Lande er Klagefristen sat til et bestemt Antal Dage, men det mangle vi herhjemme. Jeg mener derfor, at det kunde have stor Betydning at faa saadanne Bestemmelser fastsatte ved Lov.

Det er ikke mig bekendt, at vi her i Landet have særlige Retsregler derom, uden for saa vidt der er Tale om bedrageriske Forhold, hvor den forurettede kan ty ind under Strafferetsplejens Beskyttelse i Henhold til almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866 §§ 251 og 257. Den Retspraksis, vi have her til Lands, er, saa vidt mig bekendt, skabt derved, at den er bygget paa Erklæringer fra vort veterinære Sundhedsraad og saa tillige paa en hel Række Domme, som ere afsagte ved Overret og Højesteret. Men det er ingen let Sag for Lægmænd at sætte sig ind i alle de mange Erklæringer og Domme, og det vilde derfor være af stor Betydning, om vi havde en Lov, der fastsatte bestemte Retsregler, som kunde tjene til Vejledning baade for Sælger og Køber. Jeg indrer godt, at det ikke lader sig gøre at optage saadanne Retsregler i det foreliggende Lovforslag, men jeg synes, der her var en passende Lejlighed til at omtale ogsaa den Side af Sagen. Naar Spørgsmaalet om Retsregler for Handel med Husdyr blev optaget til almen Drøftelse baade